

Sygn. akt I C 836/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Wojtunik

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2019 roku w Jaśle

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko R. O.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego R. O. na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. kwotę 62.380,75 zł (sześćdziesiąt dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt złotych 75/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 04.09.2017 r. do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałej części,

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.546 zł (osiem tysięcy pięćset czterdzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 5.417 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 836/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Jaśle z 13.02.2019 r.

Powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego R. O. kwoty 62.577,49 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

Uzasadniając powyższe żądanie powołał się na księgi rachunkowe funduszu, w których ujawniona jest wierzytelność w kwocie 62.577,49 zł wobec pozwanego R. O. z tytułu umowy pożyczki (...).07.2009 r.

Ustosunkowując się do żądania pozwu, pozwany wnosił o jego oddalenie w całości, zarzucając przedawnienie roszczenia oraz kwestionując jego wysokość. Dla poparcia swoich zarzutów pozwany nie sformułował jednak żadnych argumentów, ani nie zaoferował żadnych przeciwdowodów (por. sprzeciw od nakazu zapłaty - k. 18).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód R. O. jako prowadzący Firmę Handlowo – Usługową (...) w D. zawarł 17.07.2009 r. z (...) Bankiem (...) S.A. umowę pożyczki dla małych firm o nr (...). Na jej podstawie bank udzielił pozwanemu środków pieniężnych w kwocie 80.000 zł, które miały zostać spłacone w 120 ratach kapitałowo – odsetkowych do dnia 01.08.2019 r.

Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy, w związku z czym bank 08.04.2015 r. wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny, opiewający na kwotę 56.248,97 zł, w tym niespłacony kapitał 51.287,40 zł, niespłacone odsetki umowne za okres od 17.07.2009 r. do 14.11.2014 r. – 2.200,67 zł, opłaty i prowizje – 7,98 zł oraz odsetki za zwłokę od 16.08.2009 r. do 07.04.2015 r. – 2.752,82 zł.

Powyższy tytuł egzekucyjny został zaopatrzony w sądową klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Jaśle z 19.05.2015 r. (sygn. akt I(...))i na tej podstawie z wniosku banku, w dniu 03.02.2016 r. zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu (dowód: kserokopia umowy pożyczki z 17.07.2017 r. – k. 75 - 76, kserokopia Bankowego Tytułu Egzekucyjnego (...) z 08.04.2015 r. – k. 57, a oryginał w aktach Sądu Rejonowego w Jaśle (...) akta w załączeniu, postanowienie Sądu Rejonowego w Jaśle z 19.05.2015 r. sygn. akt (...)– k. 58 - 59, dokumenty złożone w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaśle K. D. o sygn. (...) akta w załączeniu, kserokopia postanowienia ww. komornika z 06.09.2016 r. – k. 60 - 61).

W dniu 27.07.2016 r. pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A. a powodem B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności, w ramach której pierwotny wierzyciel dokonał przeniesienia praw do wierzytelności przysługującej mu wobec R. O., a wynikającej z ww. umowy pożyczki na rzecz powoda. Wraz z wierzytelnością powód nabył prawo do naliczania dalszych odsetek i kosztów. Na dzień przelewu saldo zadłużenia wynosiło 61.397,18 zł, a w tym kapitał 51.287,40 zł, odsetki umowne 2.200,67 zł, odsetki karne 7.712,37 zł. W załączniku, stanowiącym wyciąg z wykazu wierzytelności (k. 68) ujęte są dodatkowo koszty windykacyjne, opłaty i prowizje na kwotę 196,74 zł.

W związku z dokonaną cesją, postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego K. D. pod sygn. (...)– na wniosek banku zostało umorzone (dowód: postanowienie komornika z 06.09.2016 r. – str. 43 akt(...)oraz k. 60-61).

Pomimo zawiadomienia o zmianie osoby wierzyciela i wezwania do zapłaty, pozwany nie spłacił zadłużenia (dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu z 25.08.2017 r. – k. 4, zawiadomienie o przelewie z 07.09.2016 r. – k. 64; kserokopia wyciągu z umowy przelewu wierzytelności z 27.07.2016 r. z załącznikiem-wykazem wierzytelności – k. 65 - 71).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez powoda kserokopii dokumentów urzędowych i prywatnych, które Sąd uznał za w pełni wiarygodny materiał dowodowy. Pozwany nie kwestionował ich treści, ani autentyczności, a jednocześnie nie miały miejsca żadne inne okoliczności, które mogłyby nasuwać wątpliwości w tym zakresie, tym bardziej, że spora część dokumentów ma charakter urzędowy i zbieżna jest z treścią dokumentów zalegającą w aktach sprawy tutejszego Sądu o sygn. (...)oraz aktach egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaśle K. D. o sygn. (...)Zaznaczyć przy tym trzeba, że powód jest funduszem sekurytyzacyjnym, a tym samym do istoty jego działalności należy nabywanie wierzytelności od innych podmiotów. Jak wskazuje doświadczenie życiowe, banki bardzo często zbywają pakiety wierzytelności z tytułu niespłaconych zobowiązań kredytowych. Biorąc więc pod uwagę fakt, że powód w pozwie skonkretyzował czynność prawną, w następstwie której nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego, a zarazem zaofiarował na tę okoliczność dowody z dokumentów, to nie było podstaw, aby poddawać w wątpliwość legitymację powoda do dochodzenia przedmiotowej wierzytelności. To samo dotyczy jego twierdzeń odnośnie istnienia samej wierzytelności, z tym zastrzeżeniem, że materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do stwierdzenia istnienia wierzytelności w zakresie kwoty 196,74 zł tytułem „kosztów” (art. 6 k.c.).

Sąd zważył, co następuje.

Roszczenie powoda w przeważającej mierze zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności Sąd Rejonowy zważył, że powód w należyty sposób sprostął ciężącemu na nim obowiązkowi dowodowemu i wykazał, iż jest uprawniony do dochodzenia od pozwanego kwoty zadłużenia wynikającego

z czynności bankowej - umowy pożyczki z 17.07.2009 r. o nr (...). Przedłożona do akt sprawy umowa cesji wierzytelności z 27.07.2016 roku, jednoznacznie wskazuje strony umowy oraz przedmiot umowy którym, zgodnie z jej treścią, był przelew wierzytelności wynikającej z ww. czynności bankowej.

Na potwierdzenie istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności powód przedłożył dokumenty, które pozwalają zweryfikować jego roszczenie.

W szczególności łączne zadłużenie pozwanego na dzień wniesienia pozwu obrazuje przedstawiony wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu. Na kwotę odsetek wskazaną w tym wyciągu składa się suma wszystkich odsetek naliczonych przez bank przed dniem cesji wierzytelności na rzecz powoda oraz suma odsetek naliczonych przez powoda od dnia cesji wierzytelności do dnia wystawienia wyciągu (tzw. odsetki dynamiczne best). Struktura zadłużenia w tej części obejmuje naliczone przez bank odsetki umowne w kwocie 2.200,67 zł oraz odsetki karne w kwocie 7.712,37 zł, a nadto odsetki naliczone przez powoda

w kwocie 1.180,31 zł. Łącznie jest to kwota 11.093,35 zł. Mając na uwadze treść zapisów umowy pożyczki w kontekście przedstawionego wyciągu powoda

(k. 47 - 50) należy uznać, że odsetki zostały naliczone zgodnie z treścią łączącego strony zobowiązania.

W załączniku, stanowiącym wyciąg z wykazu nabytej wierzytelności

(por. k. 68) ujęte są dodatkowo koszty windykacyjne, opłaty i prowizje na kwotę 196,74 zł, jednak zdaniem Sądu, roszczenie w tym zakresie nie zostało wykazane.

Należy zauważyć, że pierwotny wierzyciel wystawiając w kwietniu 2015 r. bankowy tytuł egzekucyjny ujął w nim kwotę 7,98 zł tytułem opłat i prowizji.

Z materiału dowodowego sprawy, a w szczególności z umowy pożyczki nie wynika, aby pozwany zobowiązał się do poniesienia kosztów, opłat lub prowizji w kwocie 196,74 zł. Do umowy nie dołączono żadnej tabeli opłat i prowizji, ani innych dokumentów, z których wynikałby fakt poniesienia przez bank ww. kosztów oraz zasadność obciążenia nimi dłużnika. Zrozumiałym jest fakt, że na kwotę kosztów wskazaną w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu składają się wszystkie koszty naliczone przez bank do dnia cesji wierzytelności na fundusz, jednak dla przyjęcia, że roszczenie banku istniało w tej konkretnej wysokości koniecznym było wykazanie, co składa się na tak skalkulowaną kwotę,

a konkretnie jakie czynności banku wygenerowały koszt 196,74 zł i jednocześnie wykazanie dokonania tych czynności.

Trzeba przy tym pamiętać, że zgodnie

z regułą rozkładu ciężaru dowodu, wyrażoną w art. 6 k.c. powód zobligowany był wykazać nie tylko fakt zawarcia umowy cesji, lecz – wstępując w prawa

i obowiązki cedenta – analogicznie jak on, dla skuteczności zgłoszonego powództwa zobowiązany był wykazać istnienie określonej wierzytelności. Zdaniem Sądu Rejonowego, powód odnośnie dochodzonych kosztów 196,74 zł nie wykazał, aby przysługiwały one pierwotnemu wierzycielowi, a tym samym że mogły stanowić przedmiot umowy cesji z 27.07.2016 r.

W pozostałym zakresie żądanie powoda nie budzi wątpliwości i jako udowodnione co do zasady, jak i co do wysokości zasługuje na uwzględnienie.

Wysokość zadłużenia pozwanego w kwocie 62.380,75 zł (pomniejszona

o kwotę 196,74 zł) obrazuje wyciąg z załącznika do umowy cesji wierzytelności, gdzie wskazano składowe zadłużenia zakupione przez powoda. Potwierdza ją także bankowy tytuł wykonawczy, na który została nadana klauzula wykonalności, a którego pozwany nie kwestionował w toku egzekucji. Wyciąg

z ksiąg rachunkowych funduszu stanowi jednoznaczne potwierdzenie faktu zaksięgowania danej wierzytelności w księgach tego funduszu, a tym samym stanowi ewidentny dowód nabycia danej wierzytelności.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia, podkreślić należy, że powód nabył wierzytelność stwierdzoną bankowym tytułem egzekucyjnym. W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Aktualnie ustabilizowała się linia orzecznicza, zgodnie z którą nabywca wierzytelności, który nie jest bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

Mając to na uwadze, w niniejszej sprawie rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia należało zatem wiązać z datą wymagalności roszczenia, tj. datą wypowiedzenia lub rozwiązania umowy pożyczki. W wyżej przedstawionym stanie faktycznym należało - zgodnie z twierdzeniami powoda - przyjąć, że miało to miejsce w listopadzie 2014 r.

Co prawda powód nie przedłożył, ani pisma wypowiedzającego umowę pożyczki pozwanemu, ani dowodu doręczenia mu takiego pisma, ale na podstawie samej treści bankowego tytułu egzekucyjnego oraz dalszych czynności banku (wystąpienie o nadanie klauzuli wykonalności i wszczęcie postępowania egzekucyjnego (...)) można przyjąć – zgodnie z treścią (...) że wymagalność roszczenia powstała z dniem 14.11.2014 r. Pozwany podnosząc zarzut przedawnienia nie kwestionuje faktu doręczenia mu wypowiedzenia umowy (okoliczność niezaprzeczona – art. 230 k.p.c.). Nie kwestionował wysokości, ani wymagalności roszczenia w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez bank. Skoro zatem pozew został wniesiony 04.09.2017 r. to należy przyjąć, że nie jest on spóźniony, a zarzut przedawnienia niezasadny.

Mając na uwadze, że pozwany w niniejszym postępowaniu przyjął postawę bierną, nie oferując żadnych argumentów, ani dowodów zwalczających roszczenie powoda, zarzut kwestionujący wysokość roszczenia (k. 18) nie poddawał się dalej idącej analizie Sądu, a to tym bardziej, że pozwany zawierał umowę pożyczki jako przedsiębiorca, a w konsekwencji nie korzysta w niniejszym postępowaniu ze szczególnej ochrony, przewidzianej w przypadku konsumentów.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 720 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku, zasądzając na rzecz powoda kwotę 62.380,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (art. 481 k.c.).

W pozostałym zakresie (co do kwoty 196,74 zł) powództwo jako nieudowodnione – na podstawie art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. podlegało oddaleniu (pkt II wyroku).

Mając na uwadze, że żądanie pozwu zostało uwzględnione niemal w całości, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzono na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, na które złożyły się opłata sądowa od pozwu – 3.129 zł oraz koszty zastępstwa procesowego powoda wraz z opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 5.417 zł (zgodnie z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie – Dz.U. z 2015 poz. 615 ze zm.).